

Redactioneel

door Ilona Seure

Na eerst anderhalf jaar als vereniging door het leven te gaan bestaat Stichting Vrienden van Navajeevan inmiddels ook al weer anderhalf jaar. In de afgelopen drie jaar is er veel gebeurd, zowel binnen onze stichting als ook bij Navajeevan Bala Bhavan in India zelf. In deze Nieuwsbrief zullen we met name aandacht schenken aan de ontwikkelingen in India en zullen we kennis maken met een drietal Indiase jongens opgevangen door Navajeevan. Hoewel alle bestuursleden het erg graag zouden willen, heeft Heidi Timmerman afgelopen zomer de kans gekregen om voor een maand terug te keren naar Navajeevan. Via haar rondzendbrief kunt u hieronder de nieuwste ontwikkelingen van het project lezen, alsmede een interview dat zij gedaan heeft met jongens die in de Units wonen. Deze units zijn het vijfde projectonderdeel van Navajeevan die wij in onze serie beschrijvingen zullen weergeven. Stelt u het op prijs om echt álle details te weten van Navajeevan; hoeveel kinderen waar wonen, naar school gaan, welke opleiding zij volgen, hoeveel kinderen er weer met hun familie herenigd zijn of in een hostel geplaatst zijn zodat zij naar school kunnen gaan etcetera etcetera, dan kunt u bij ons secretariaat het jaarverslag van Navajeevan Bala Bhavan opvragen. (Dit verslag is in het Engels geschreven.) Wij wensen u veel leesplezier en danken u voor uw steun.

Live uit India!

door Heidi Timmerman

In 2002 is Heidi Timmerman samen met Arnika van Drunen voor 14 maanden bij Navajeevan geweest. Destijds heeft zij met name in Chiguru gewerkt (het kinderdorp aan de Krishna rivier). Afgelopen augustus bracht Heidi opnieuw een bezoek aan Navajeevan. Het volgende fragment komt uit een van haar rondzendbrieven:

Naast de vertrouwde gezichten zie ik ook veel nieuws: Navajeevan blijft haar programma uitbreiden – oneindig wellicht!

Goed om te zien is bijvoorbeeld dat ze op de eerste verdieping van het Childline kantoor (een soort kindertelefoon) een training zijn begonnen voor de dove kinderen; ze leren er te spellen met hun handen, om daarna ook te leren lezen en schrijven. Velen zijn enthousiast, want waar ze elders nooit echt mee konden komen, vindt hier alles in gebarentaal plaats - en kunnen ze zich dus veel efficiënter ontwikkelen, kennis en vaardigheden oppikken. Trots liet Ravi me het gebarenalfabet zien, en nog trotser liet hij vervolgens aan de anderen (zowel aan mede-studenten als aan de twee dove docenten) zien dat hij het gebarenalfabet aan mij had geleerd! Ook als we elkaar op straat ontmoeten, voeren we hele gesprekken, waarbij verwonderde omstanders toekijken.

Ook Bala Vikasa Kendram (BVK), het project voor de werkende kinderen, maakt grote stappen voorwaarts. Ze zijn er in geslaagd grote groepen kinderen die voorheen

alleen voor twee uurtjes naar BVK kwamen om daarna weer terug te keren naar hun werk, in te schrijven op school en in een hostel. Het aantal kinderen in BVK is er daarom echter niet minder om: veel nieuwe gezichten in zowel de 'residential bridgecourse', als tijdens de 2-uur sessie met bewustwording en basisonderwijs. De 'residential bridgecourse' houdt in dat de kinderen ook 's nachts op het project verblijven en een intensieve training volgen als overbrugging van werk naar school. Voor meisjes is een apart project gestart, genaamd Sethu, waar ook zij een intensieve begeleiding en training krijgen om zich op een bij hun leeftijd en capaciteit passend niveau in de school te voegen. Daarnaast zijn de programma's in de verschillende dorpen in het gebied, met onder andere avondschole en kleermakersopleidingen voor meisjes, alleen maar uitgebreid, ook dankzij de betrokkenheid van de gemeenschappen zelf! Waar en wanneer dan ook – als Navajeevan een probleem tegenkomt, een kind in moeilijkheden die

andere hulp nodig heeft dan de kinderen daarvoor, is het een reden, een uitdaging voor Navajeevan om een oplossing te vinden en eventueel een nieuw projectonderdeel te beginnen. Dat is ook hoe Vimukthi, het afkickprogramma dat nu zo'n 30 kilometer bij Vijayawada vandaan in Nuzvid tussen de mangobomen is gesitueerd, van de grond is gekomen.

Nog een geweldige nieuwe ontwikkeling is dat in Chiguru in de Krishnarivier nu een veilig gebied voor de kinderen om te zwemmen, waar we toen al naar verlangden en over discussieerden, dan eindelijk gerealiseerd is! Het was altijd een moeilijke kwestie hoe we er voor konden zorgen dat de bodem opgehoogd werd, maar ook zo hoog bleef – dus dat het gestorte zand en dergelijke niet weer werd meegenomen door de stroming van het water. Nu deed zich een unieke kans voor want in juni-juli is de Prakasham barrage (grote brug/dam bij Vijayawada) een tijdje afgesloten geweest om reparatiewerkzaamheden te verrichten,

waardoor er nagenoeg geen water in de rivier stond! Die gelegenheid is aangegrepen om een fundament neer te leggen, beton te storten,

hekwerk te plaatsen etc. Dus op de eerste dag van het Krishnafestival (de rivier is heilig dit jaar!) hebben we met zijn allen een eerste splash in de rivier gemaakt – en natuurlijk, de kinderen waren (en zijn) dol enthousiast!

De Units

door Heidi Timmerman

Het vijfde stuk in onze serie over de diverse activiteiten van Navajeevan Bala Bhavan gaat over de Units.

Wanneer kinderen in Chiguru de zevende klas (welke overeenkomt met de brugklas in het voortgezet onderwijs in Nederland) zijn gepasseerd, stromen ze door naar de UNITS. De UNITS zijn wooneenheden die grotendeels door de jongens zelf worden gerund en van waaruit ze de nabijgelegen Don Bosco school bezoeken. Gemiddeld leven hier zo'n 70 à 80 jongens in groepen van ongeveer 20 waarbij elke groep een groepsleider heeft. Verder is er altijd een staf lid aanwezig. Alle jongens zijn 14 jaar of ouder. Het dagritme is vrij strak, aangezien er serieus gestudeerd moet worden! Gelukkig is er dan nog zondag, waarop ook andere leerlingen van de school naar de grote speelplaats naast de units komen en er in de middag wordt gevolleybald, gebasketbald, cricket gespeeld en wat al niet meer...

Interview

Hoe ben je bij Navajeevan terecht gekomen, en hoe vervolgens bij de units?

Durgaprasad (17 jaar): "Mijn moeder was werkster bij mensen thuis, en de huismeester daar stelde voor dat ik naar Navajeevan zou gaan, me bij de kinderen in het 'hostel' zou voegen – en zo kwam ik direct naar de units, en startte met de 1e klas."

Venkatesh(16 jaar): "Mijn vader mishandelde me thuis,

dus toen ben ik weggelopen. Waar mijn dorp is weet ik niet, twee maanden lang heb ik rondgezworven door Andhra Pradesh, toen kwam ik langs Vijayawada. Een ander straatjoch nam me mee naar SKCV (een andere organisatie die zich inzet voor straatkinderen – red.), waar ik een week ben gebleven. We kregen daar alleen 's ochtends en 's avonds eten, geen lunch, dat vond ik niet leuk. Een oudere jongen had me eens over Navajeevan verteld, dus ben ik daar toen naar toe gegaan. Tijdens de lunch in de shelter riep Swarupa-amma (amma = moeder - red.) me bij zich en ze schreef mijn gegevens op. Daarna voegde ik me bij de kinderen in de units, en ging naar school – de eerste klas. Tot en met de 3e klas was ik daar, toen ging ik naar Chiguru om van daaruit te studeren, en na de 4e, 5e en 7e klas (de 6e klas heeft hij overgeslagen - red.) daar te hebben afgerond, ben ik weer hier naar de units gekomen en studeer nu (na de achtste vorig jaar) in de negende klas."

Wat vind je het belangrijkste aan je verblijf hier in de units?

Durgaprasad: "De kans om intensief en goed te studeren, om een goede naam te krijgen ook voor Navajeevan, en om in de toekomst dokter te worden!"

Venkatesh: "Onderwijs neemt de belangrijkste plaats in."

Wat vind je het leukste aan de units?

Durgaprasad: "Dat we allemaal samen wonen en studeren. Alle jongens van de 8e, 9e en 10e klas in één gebouw en we zijn allemaal vrienden. Wanneer we twijfels of vragen hebben ten aanzien van onze vakken op school of ons huiswerk, helpen we elkaar en we hebben ook leuke discussies over de behandelde onderwerpen. En natuurlijk, spelen we ook samen!"

Venkatesh: "Dat ik samenleef met zoveel vrienden."

Wat vind je het leukste aan school?

Durgaprasad: "Ook daar zijn veel vrienden, ook van buiten. De docenten waarderen en accepteren alle Navajeevan jongens. Wanneer er werk gedaan moet worden (bijvoorbeeld het opruimen van de omgeving, aanvegen van de grond) of een (cultureel) programma wordt georganiseerd, zijn de Navajeevan jongens onder de eersten die betrokken of om hulp gevraagd worden."

Venkatesh: "Mijn vrienden!"

Festival Mundial

door Heidi Timmerman

Zaterdag 19 en zondag 20 juni vond het Festival Mundial plaats in Tilburg; een festival volledig in het teken van internationale samenwerking, -uitwisseling en goede doelen.

Anto Maliekal, adjunct directeur van Navajeevan, die op dat moment in Nederland was (om een cursus op het gebied van kinderen en ontwikkeling te volgen aan het Institute for Social Studies in Den Haag) was ook uitgenodigd - om Navajeevan te vertegenwoordigen en het een en ander live te vertellen op het podium van Cordaid! Voor de gelegenheid waren er namelijk drie projecten uitgekozen om 'tentoon te stellen' bij hun stand; om aan de bezoekers van het festival te laten zien voor wie Cordaid zich inzet. (Cordaid steunt Navajeevan al jaren).

Anto (links) en Heidi (rechts) bij Festival Mundial

Dat Navajeevan er als één van de drie projecten inderdaad goed vertegenwoordigd werd, was meteen bij aankomst duidelijk: op al het publiciteitsmateriaal en op de grote doeken bij de stand en het toneel was het gezicht van Suresh te zien. De documentaire van Navajeevan werd vertoond en er stonden bartafeltjes waar pennen en kaartjes op lagen... 'Ni goerinchi nenendoekoe alo chistoennanante...' 'Ik denk aan je omdat...' Aan weerskanten van de stand hingen lijsten met de namen en leeftijden van kinderen in Navajeevan en een ieder was vrij om kaartjes aan één of meer van hen te schrijven! Wat dus ook veelvuldig gebeurde - alle kaartjes werden in grote postzakken verzameld. Na een optreden van een Indiase muziekgroep was Anto aan de beurt om op het podium geïnterviewd te worden. Hij vond het geweldig om te zien hoe mensen hier moeite doen en werk verzetten om maar geld in te zamelen voor projecten als Navajeevan - een ervaring die hij zeker met de staf en kinderen in Vijayawada zou delen! Want ja, toegewijde staf is er wel, maar aan de financiële middelen ontbreekt het zo geregeld.

Het was leuk en begeleid door draken en andere figuren op enorme stelten, verlieten we aan het einde van de middag het terrein.

Vervolg interview

Venkatesh, wat betekent het om een groepsleider te zijn in de units?

Venkatesh: "Als groepsleider moet je als eerste je werk gedaan hebben, daarna volgen de andere groepsleden. Ik moet er op toezien dat al de anderen hun taken fatsoenlijk doen, dat ze stil zijn wanneer dat van hen verwacht wordt (tijdens studie-uur bijvoorbeeld), dat ze zich aan het dagelijkse ritme houden, etc. Eens in de week komen we met alle groepsleiders en Arunbrother (die als staf lid verantwoordelijk is voor de units - red.) bijeen. We bespreken dan één voor één alle jongens - of hij zijn werk fatsoenlijk doet, hoe zijn gedrag is, en ook ten aanzien van studie en toetsen."

Adjunct directeur Dr. Anto Maliekal in Nederland

Van 20 april t/m 6 juli 2004 was Anto Maliekal, adjunct directeur van Navajeevan in Nederland. Op kosten van Cordaid mocht hij een cursus volgen aan het ISS (Institute of Social Studies). Het ISS is een gerenommeerd opleidingsinstituut in Den Haag, welke Master- en Phd opleidingen verzorgt en korte cursussen over sociale en economische ontwikkeling, specifiek voor professionals uit ontwikkelingslanden (universitair niveau). Anto heeft de cursus Children, Youth and Development (kinderen, jeugd en ontwikkeling) gevolgd. Tijdens de cursus heeft hij ook tijd gehad om de Vrienden van Navajeevan te bezoeken, te waterfietsen in de grachten van Utrecht en musea in Amsterdam te bekijken, alsmede bezoekjes af te leggen aan Cordaid en andere contactinstellingen die Navajeevan (mogelijk) steunen. Wij vroegen hem zijn ervaring in Nederland op te schrijven. Echter, eenmaal terug in India, was het leven weer superhectisch: de jaar-evaluatie moest gedaan worden, het jaarverslag voor Cordaid moest de deur uit, en onverwachts adopteerde hij ook nog - samen met zijn vrouw - een dochtertje van drie en een half, gevonden door Child Line (het meisje had geen familie meer..). Toch heeft hij zijn gedachten, zij het wat chaotisch, voor ons op papier gezet. Hoewel het vrij persoonlijk aan ons als vrijwilligers van Navajeevan gericht is, vonden wij het toch leuk om zijn indruk van Nederland en (een deel van) zijn ervaringen hier met u te delen. Zijn bezoek aan Nederland heeft zeker zijn beeld van Nederlanders positief veranderd en komt ten goede aan een nog betere samenwerking tussen Stichting Vrienden van Navajeevan en Navajeevan Bala Bhavan.

My Experience with Friends of Navajeevan in The Netherlands

After the first week of preliminary confusions and teething difficulties at ISS, I started to feel lonely, a bit home sick perhaps, especially away from the hectic life at Navajeevan. Then comes the call from Ilona, our iron butterfly. But the most interesting and unexpected call was the one I received from Eric, and his visit soon after to Buitenom (ISS hostel), which indeed boosted me up. In fact, we had not much communication when he visited Navajeevan last time two years ago. Some how, he seemed to me too serious to start with. May be a self projection.... I might be the one who did not take time to break the ice. At Buitenom, however, I met totally a different person, quite different from my imagination... a gentleman

and friend who is always ready to be hospitable and refreshing... his willingness to explain things, be it traffic rules or cultural differences... to spend time and money to take us both, myself and Seena, around... for us both, the experience of Eric's Mama at home is really wonderful, which assured us that the mother is a mother all over the world with her ever-loving care, with no cultural barriers!

I still cherish vividly the moments that we are together at Utrecht, especially the journey through the back water canals of the inner city on a festival day... and the dinner at Greek restaurant.. of course. Ultimately, being together makes the communication beyond barriers! Thanks to Ilona for making the arrangements and Eric, Heidi and Arnika taking a day off to be with me! And of course, 'Navajeevan Wines'! Your struggle for Navajeevan children! It was indeed an experience of your generosity of your hearts!

Mondial Fest really made me understand how you people think seriously and generously about the world far away from you all, the deprived children of that world.

I try my best whenever possible to make out team members and children at Navajeevan understand how you people trying to 'give up' so many of your 'own' for their behalf; struggle to raise financial resources for them.

At ISS, the greatest experience for me was the mingling of so many people and cultures thereof from around the world. It was initially difficult for me to catch up with the young colleagues of my batch. For the last ten years, after my studies, when I sit down to read, it was indeed difficult. So many new worldviews and approaches towards the childhood and youth. Literally I felt that I know nothing... ISS made me understand the struggle of the adult to do away the idea of child as helpless and incompetent victim and accept the fact that child is competent and capable of deciding and doing things in his/her own way as subject and agent of rights! Of course, the ideological fight within me continues: Which is more important? Child's right to work? Or, Child's Right to Education? A combination of both, especially with respect to children (below 12 years) and that too, within our exploitative context of work in India

Thanks to my lessons at ISS on Early Childhood Development and Sexual Health and the experience at Holland at large made me to understand how far behind we are at Navajeevan in educating and preparing our children to adulthood! It taught me the importance of helping our children to have a viable 'Transition Planning and Future Orientation' without which they would fail, stumble down, at the very start of their own life outside the protective wings of Navajeevan. The experience at Navajeevan proves me right!

I still cherish the beauty of The Hague, the Silent City! The environment consciousness of Holland people! Our long walk at the Woods at The Hague! I dream that my country and my city too would one day reach that level of Consciousness!

Coming back, dear Friends of Navajeevan,

Thanks a lot for everything!

Hollandse Nieuwe . . . Lekker . . . ????

Mijn ervaring met Vrienden van Navajeevan in Nederland

Na de eerste week met wat verwarring en opstartproblemen bij ISS, begon ik me eenzaam te voelen, misschien een beetje heimwee hebbend, met name door weg te zijn van het hectische leven van Navajeevan. Dan komt het telefoontje van Ilona, onze ijzeren vlinder. Maar het meest interessante en onverwachte telefoontje kwam van Eric, en zijn bezoek aan Buitenom (ISS hostel) snel erna, wat me dan ook zeker opmonterde. Eigenlijk hadden we nooit zo veel communicatie met elkaar toen hij Navajeevan de laatste keer (twee jaar geleden) bezocht. Om een of

andere reden leek hij me altijd een beetje te serieus om echt een gesprek mee te beginnen. Misschien een zelf projectie... Ik was misschien wel degene die niet de tijd nam om het ijs te breken. Bij Buitenom echter, ontmoette ik een totaal ander persoon, volkomen anders dan dat ik dacht.., een gentleman en vriend die altijd gastvrij en verfrissend is.. zijn bereidheid dingen uit te leggen, of het nu verkeersregels zijn of cultuurverschillen... om tijd en geld te besteden om mij en Seena (Anto's vrouw – red.) mee uit te nemen en dingen te bekijken.. voor ons beiden was het bezoek aan Eric's moeder thuis een werkelijk fantastische ervaring, welk ons verzekerde dat een moeder een moeder is over de gehele wereld, met eeuwige liefdevolle zorg, zonder culturele obstakels of grenzen!

Ik koester nog levendig de momenten die we samen in Utrecht doorbrachten, vooral de (waterfiets) tocht door de grachten van het centrum van Utrecht.. en het diner in het Griekse restaurant.. natuurlijk. Uiteindelijk, samenzijn zorgt ervoor dat de communicatie elke hindernis overschrijdt! Bedankt Ilona voor het organiseren van de dag en Eric, Heidi en Arnika, voor een dag vrij te nemen en die met mij door te brengen! En natuurlijk, 'Navajeevan Wijn'! Jullie strijd voor Navajeevan's kinderen! Het was zeker een ervaring van vrijgevigheid recht uit het hart!

Festival Mondial deed me echt begrijpen hoe jullie (Nederlanders) serieus en oprecht over de wereld ver weg van jullie nadenken; de achtergestelde kinderen van die wereld.

Wanneer het maar mogelijk is doe ik mijn best om de stafleden en kinderen van Navajeevan te laten inzien hoe jullie zoveel 'van jullie zelf' proberen 'op te geven' voor hen; moeite doen om inkomsten te werven voor hen.

Mijn voornaamste ervaring bij ISS was de vermenging van zoveel verschillende mensen en culturen, afkomstig vanuit de hele wereld. In eerste instantie was het moeilijk voor me om op gelijk niveau te komen met de jongere deelnemers van mijn cursus. Het was moeilijk om na tien jaar na mijn afstuderen, weer studieboeken te lezen. Inmiddels zijn er zoveel nieuwe wereldinzichten, en theorieën en methoden van aanpak ontwikkeld aangaande jeugd en jongeren. Ik had letterlijk het gevoel dat ik niets wist... ISS liet me inzien dat volwassenen moeite hebben om af te stappen van het idee dat een kind een hulpeloos en incompetent slachtoffer is en het feit te accepteren dat een kind competent is, en is staat zelf beslissingen te maken en dingen op zijn/ haar eigen manier te doen, als subject en als agent (zelfhandelend persoon) van rechten! Natuurlijk gaat het ideologische gevecht in mij verder: Wat is belangrijker? Het Recht van het Kind op werk? Of, het Recht van het Kind op Onderwijs? Een combinatie van beiden, in het bijzonder met betrekking tot kinderen (onder de 12 jaar) en dat ook gezien binnen onze context van uitbuitende werkomstandigheden in India.

Mijn lessen bij ISS over Vroege Jeugd Ontwikkeling en Sexuele Gezondheid, en mijn ervaring in Nederland in bredere zin, hebben me doen begrijpen hoe ver we bij Navajeevan achterlopen in het onderwijzen van onze kinderen over, en het voorbereiden op, volwassenheid! Het leerde me hoe belangrijk het is om onze kinderen

te helpen een levensvatbaar 'Overgangsplanning en Toekomstoriëntatie' te maken. Zonder zo'n plan zullen ze struikelen en misstappen maken; het zou misgaan op het allereerste moment van hun eigen leven, zonder de beschermende vleugels van Navajeevan. Mijn ervaring bij Navajeevan toont aan dat ik gelijk heb!

Ik koester nog steeds de schoonheid van Den Haag, de Stille Stad! Het milieu bewustzijn van Hollandse mensen! Onze lange wandeling door de Haagse Bossen! Ik droom ervan dat ook mijn land en mijn stad op een dag dat niveau van bewustzijn bereikt!

Ik kom terug, lieve Vrienden van Navajeevan,

Heel erg bedankt voor alles!

Baten		Lasten	
Vaste donateurs ¹	3.565,29	Kantoorartikelen *	130,70
Eenmalige giften ²	6.642,23	Overschrijven Navajeevan Bala Bhavan	7.000,00
Giften in natura ³	230,70	drukwerk *	100,00
		Kosten postbank	5,00
		Kamer van koophandel	30,08
kas	-	uitgaven kas ⁴	30,00
		Positief saldo	3.142,44
Totaal	10.438,22	Totaal	10.438,22

Financieel verslag 2003

Hier ziet u het financieel verslag over het jaar 2003. Het was eigenlijk de bedoeling om die in de vorige nieuwsbrief af te drukken maar dat lukte om technische redenen niet. Dus bij deze alsnog.

Balans 31-12-2003

Activa		Passiva	
Inventaris	-	Vermogen	9.239,14
Bank	9.212,76		
Kas	26,38		
Totaal	9.239,14	Totaal	9.239,14

Balans 31-12-2002

Activa		Passiva	
Inventaris	-	Vermogen	6.096,70
Bank	6.040,32		
Kas	56,38		
Totaal	6.096,70	Totaal	6.096,70

1) Vaste donateurs doen op regelmatige basis een donatie, bijv eens per maand.

2) Eenmalige giften komt van donateurs die dit jaar 1x een gift hebben gedaan

3) Dit betreft drukwerk dat voor niets is gemaakt en kantoorartikelen. Deze posten zijn gecrediteerd onder **Lasten** *

4) kosten i.v.m. vriendendag

Even voorstellen...

I am Rama Koteswarao, who came to Navajeevan at the age of 15 years from the street, when I roaming in streets the Navajeevan brothers picked up me and gave me shelter and food. And then they counseled me, and asked my interests. Actually I came to streets

by economical problem at the home, as I am fully interested in studyies but I faced economical problem to study. And my mother stopped me my studyies and sends me to coolie work. Though I am interested in education, but at home my mother sending me to work, so I run away from my home and I reached the streets. Here the activities of Navajeevan attracted me, they found that I am so interested to study, and Navajeevan sende me to school to 9th standard. So I joined in school, and I showed my talent in education and I started with this class, and I never failed in any standard.

Here the Navajeevan providing everything as in the home and more than at home, I am getting everything for my education facilities.

This year I just completed my graduation in first division. My subjects are Mathematics, Physics and Chemistry. I got 84% in my graduation. Here in India graduation means 15th standard, and now this year I am going to join in M.sc (master of science in chemistry). That this is university level.

Now I am so happy to study my studyies here in Navajeevan, if Navajeevan has not picked up me now I may be in the field as a farmer doing coolie.

In Navajeevan there are many students like me, and also Navajeevan providing other facilities like tailoring, plumbing, electrician and mechanic for the children's, who are not interested in the education, this is as they're own interest.

Ik ben Rama Koteswarao en kwam op 15 jarige leeftijd van de straat naar Navajeevan. Toen ik op straat rondzwierf, pikten stafleden me op en zij gaven me onderdak en eten. En daarna begeleidden ze me en vroegen naar mijn interesses.

Ik ben eigenlijk op straat gekomen vanwege economische problemen thuis omdat ik volledig geïnteresseerd ben om te studeren maar ik kwam financiële problemen tegen als ik wilde studeren. Mijn moeder zettte mijn studie stil en stuurde me uit op daglonerswerk. Hoewel ik dus naar school wilde, stuurde mijn moeder me uit op werk. Dus toen ben ik van huis weggelopen en ben ik op straat terechtgekomen.

De activiteiten van Navajeevan spraken me aan en aangezien ze merkten dat ik bijzonder geïnteresseerd was in onderwijs, heeft Navajeevan me naar school gestuurd: ik kon instromen in de 9e klas. Dus ik voegde me bij de andere scholieren en liet mijn talenten zien in het onderwijs: ik ben begonnen in de negende klas en ik ben nooit blijven zitten. Navajeevan voorziet me in alles zoals thuis en meer dan thuis; ik heb hier ook alle faciliteiten om te kunnen studeren. Dit jaar heb ik zojuist mijn bachelor afgerond met als gemiddeld cijfer een 8,4. Mijn vakken zijn wiskunde, natuurkunde en scheikunde. Dit jaar ga ik voor mijn masters in scheikunde, wat op universiteitsniveau is. Ik ben zo blij nu dat ik de kans heb gekregen om te studeren in Navajeevan. Als Navajeevan me niet van de straat geplukt had was ik nu misschien op het land te vinden, werkend als dagloner.

In Navajeevan zijn er veel studenten zoals ik, en binnen Navajeevan is er ook de mogelijkheid om opleidingen te volgen tot kleermaker, loodgieter, electricien en mechanicien, voor die kinderen die niet geïnteresseerd zijn in onderwijs en zo toch een opleiding van hun interesse kunnen volgen.

Lopende zaken

Momenteel zijn we druk met diverse zaken.

- Ten eerste hebben we nog steeds geen fonds gevonden dat ons projectvoorstel voor zonne-energie wil honoreren. Dus daar blijven we nog wel even mee zoet.
- Momenteel wordt er gewerkt aan een plan om een benefietconcert te organiseren voor Navajeevan. Binnenkort meer hierover.
- Een aantal scholen zal door ons worden benaderd om daar iets over Navajeevan te vertellen en om te zien of die scholen ons kunnen helpen d.m.v. een aktie.
- De website zal binnenkort worden herzien. Inmiddels is er zoveel gebeurd in India dat de huidige gegevens enigszins gedateerd raken.
- We hebben het plan opgevat om de nieuwsbrieven ook in het Engels te laten verschijnen. Er zijn wel wat internationale contacten en ook de website wordt nog wel eens bezocht vanuit het buitenland. Voor de vertalingen zijn we nog op zoek naar een vrijwilliger.

Folders

Bij deze nieuwsbrief treft u een aantal folders aan. Wij zouden u willen vragen om deze op het werk op het prikbord te prikken of aan een familielid of kennis door te geven of ... wellicht dat u zelf een goede bestemming voor de folder weet.

Colofon:

Uitgave van **STICHTING VRIENDEN VAN NAVAJEEVAN**
Coxlaan 40
1695 HH Blokker
Telefoon: 0229 243173
E-mail: info@vrienden-van-navajeevan.nl
www.vrienden-van-navajeevan.nl

Postbank nr. 9155840
Kvk Utrecht: 30187278

Vormgeving en druk:
Eric Bontenbal en Heidi Timmerman